

DESANT LIRIC CHIȘINĂUAN

Victoria Fonari¹

POEZII DIN CARTEA „FERICIREA DIN CLEPSIDRĂ”

(Roman: Ed. Papirus Media, 2018)

Înfiptă în umerii tăi

Planez

cu aripile iubirii

înfipte în umerii tăi

umeri care mă înalță

și mă consolează

umeri

după care nu mă văd

dar nici tristețea / singurătatea nu mă vede

și inima mi se desface ca un compas

e gata de circumferință

și arcul săgetează timpul

spațiul se dilată

senzații omină

iar rațiunea o ia la promenadă

și-i admiră esența

nu mai există o altă referință

¹ Conf.univ.dr., Universitatea de Stat din Moldova, USM, Republica Moldova.

Topirea timpului

Se topește timpul

În melodia unui tango

[Din nicicând și niciodată]

Strunele percep clipele în acorduri

Se topește timpul

În tăcerea pașilor

Atingeri de glezne străpung veșnicia

Încălzește ceara din vine

Sângele devine lavă

Topește timpul

Labirintul clipelor

Se despică timpul

și zgârie prin clipă

și ne mângâie cu orele

și ne uită cu zilele

și grăbim săptămânile

și chemăm anii

– Ascundem în calul troian

Destinul

Fluturii – umbre de frunze

Respirația ta mi-a scos cerceul din ureche

L-am căutat printre Frunze

Umbrele l-au ascuns

Respirația ta rămânea în urmă

Încearca să releve prezența luminii

Eu vedeam noaptea

O noapte supărată, flămândă, arțăgoasă

Respirația ta oferea culoare coroanelor de copaci

Iar umbra metamorfoza frunzele în fluturi
Care au început să zboare
Un future mi s-a așezat în brațe
Cuminte s-a transformat în cercel

Vreau să rămân în primăvară

Foșnesc frunzele amar
În decolteu sentimental
Vreau să revin în primăvară
Prin ploaia rece devastată
Prin străzi din curcubeie înnodate
Vreau să trăiesc în primăvară
În muguri de cireși zglobii
În care se ascund poezii
Și fie frigul de afară
Să alunge tot ce e duios
Iar scârțâitul de metal
Să nimicească sunetul melodios
Iar eu rămân în primăvară
Închid în gânduri toamna
Îngenunchez și scriu pe frunze:
„Trăiesc în primăvară!”

POEZIA DIN CARTEA „ATINGERI DE ARIPI” (Bacău: Ateneul scriitorilor, 2018)

În bucuria de a o ști pe mama alături

În foșnetele frunzelor
O mamă cu-n copil.
În aripi de porumbei
Un bunic cu-n nepot.
În armuri de viteză
Un tată cu-n fiu –
Joaca descoperirilor

În lumea ciclică

Important e să vezi deosebirea

Să retrăiești bucuria

Oricum ea va fi alta,

niciodată aceeași,

sincronizată în ochiurile timpului

sub coroana copacilor

în abisul tăcerii

Spațiile sar de pe o creangă pe alta

a anotimpurilor

Amețiți cădem pe zăpadă

și devenim îngerii

zburăm deasupra cerului

culcați pe pământ

Din pragul lumilor

Te-ai învelit în valuri de mare

În care n-ai învățat să înot

De la început sub apă

Apoi la distanță

Te-ai învelit cu brize de mare

În care m-ai învățat să respir

Și să-mi rețin respirația

Pentru a admira orizonturile

Te-ai învelit în raze de lumină

Ce picură din ceară

Le-am văzut cândva la răsărit

Prin frunze de arțar

Îți scoți platoșa vieții,

Femeie puternică,

Și cauți cu mâna,

Pipăi aerul,
Atingi neantul
Și sufletul se frământă
Urcă pe schelele filosofiei
Și-n empirismul ei
Ți se deschide Taina Morții
Sau Taina Vieții

Eterul de smirnă

Tatălui meu Serafim
Durerea nu lacrimă
Picură cu smirnă
Se simte eterul din suflet
Eterul care subminează comunivarea
Cu cei ce nu mai sunt.
Fotografia amintirii
Frapează prin amprente emoționale
Ce nu demult păreau secundare
Iar clopotele știau
Acum nu mai vor să sune
Tace Ființa
Moartea ne vorbește
Clepsidra timpului s-a întors
Pentru cronotopul de care nu știm nimic
Să tăcem pentru a auzi
Lacrimile lumânărilor.

Macrameu din umbre

O iarnă cu nămeți
În crengile de gheață
Răsună clopoței
În fulgii princhindei

Cu țurțuri zgribuliți
Din maluri zdrențuroase
Se învelește-un râuleț
Ce se-ntrece cu cei de pe săniuș
Copacii fac cărare
În negrul lor contur
Și stufărișul desenează
Pe vânt coroane
Lei, valuri,
Iar pe zăpadă
Zâmbete
Imprimă
Căldura mâinilor.
Urmele vrăbiuțele
Fixează stele

Vântul îmi întoarce pagina

Textul mă ia din timp
Mă extrage și mă aplică pe foaie
Eu îmi desfac aripile
Și înțeleg că mi-ar plăcea să fiu cu aripi de lebădă
Pentru a dezlega forme
Pentru a savura reflecția
Și pentru a zbura cu gâtul drept
Aripile de lebădă rezistă la frig
și nu se topesc la cald
Să resist la răceala indferenței
să nu mă topesc în aberații

Aripile îmi desfac eul
Foaia presează proiecții
Timpul mă ia din cuvinte

POEME INEDITE**Cartograful**

Ești cartograful
care-mi folosește pielea
pentru a fixa traseul
comorii piraților
cunoști mii de țări
dar mâinile tale
șoptesc: comoară se află ascunsă
în pletele mele
și în fiecare noapte
aprinzi lumina
verifici harta
mă fixezi
între valurile oceanului voluptiv

08.01.2019

Vârtelnița emoției

Sunt timpuri
Când timpul se deschide
Realitatea constituie
Din multe realități
Fiecare celulă simte
Și toate simțurile construie un vârtej
În care inima mea
Aude inima ta
Timpul ne intersectează
Pulsul universului
Depinde de noi

Ieșim ținându-ne de mâina

Din timp

Și auzim muzica universului

Cântă zodiile

În alunițele de pe corp

14.01.2019

De ziua culturii

De ziua culturii

Scriitorii nu iau lăsat pe politicieni să vorbească

E timpul poeziei

Să o asculte cu sufletul

Nu numărându-și banii

De ziua culturii a vorbit poezia

15.01.2019

Îngerul bate la ușă în orașul Chișinău

Am mers prin orașul Chișinău

În căutarea unui loc romantic

Dar Chișinăul

s-a dezis de dragostea noastră

Și-a transformat străzile

Într-un labirint

Cu biserici întunecate

Și cu localuri cu mese rezervate

Nu era loc nici în parc.

Ploua, dar nu cu flori de tei

Nici păsări, nici pisici, nici câini

Orașul își duse vietățile în vacanță.

Abia distingeam

Un îngerăș

Care bătea la ușă

Dar noaptea cortina nu dezvăluisce scena zilei
Ne alunga Chișinăul acasă

Jocul

Uneori ziua pare extrem de lungă
Clipele sunt puse
În căsuțe separate
Fiecare cu obligația sa
Vine noaptea se lungește pe canapea
Ca un șarpe boa
Ne îngHITE grijile
Devenim micii ce vor jucării
Uităm de mâine și ieri
Și respirăm
Un mănunchi de azi în noapte

Senzații

În anumite sentimente
Apar senzații
Unii le spun acestora
”fluturi în stomac”
Dar fluturii mei
Ies din inimă
Ei zboară, zboară
Peste lunci
Colorează poduri
Unii se odihnesc peste cărțile citite
Apoi mi se așează pe piele
Odată cu sărutările tale
Și inima mea ciopârțită în fluturi
Se adună cu fiecare sărutare

Frunze pe ramurile versurilor

Poeziile mele

Sunt frunze

Eu le scriu

Și ele zboară

Printre cărți, caiete

Voci zâmbete,

Atingeri...

Oare adunate

Vreodată

Vor constitui

Mitul vieții mele?

Dar poezia

Este și o privire

A momentului

O fracțiune

În care gândul

Se înșurubează

În carcasă

Emoția o va perfecționa

Îi va da undulații

Energia va deranja

Dar anume ea

Este focul

Ce frige și luminează

Energia, adună-mă

Nu mă lăsa fragmentată

Din gânduri și senzații mă vreau înființată

Atingerea tăcerii

Mă zgârâie cuvântul

Nu-l pot rosti

Atingerea adună sensuri

Tu lași tăcerea

Să zâmbească

Între noi

Și mâna ta

Începe se vorbească

19.08.2019

Cireșe de aur

Dragostea ta

M-a dus în grădină cu cireșe de aur

Eu miroseam a migdale

Tu – a cais

Cireșii de aur ne dăruiau aurul lor

Alchimic deveneam aur

Un peștișor de aur

Care îndeplinește dorințele

Pe care tu le scrii

Sărutând corpul meu

Ei și lui

Ei îi place

Întunericul

Din adâncimi

De mare

Lui – lumină

Multă-multă

Ce arde-n soare

Cum să se potrivească?

El ar deschide

Toate ferestrele

Ea ar trage

Perdelele

Cum să se țină de mâină?

El ține minte

Toate întâlnirile în date

Ea – atmosfera din toate localurile

Diferiți!

Dar ea

Caută umărul lui

El – șoldul ei pentru

A o sculpta

În fiecare noapte

28.02.2019